

Misna slavlja i župni oglasi

Poned. 11. siječnja	17.30 Gospi od Čudesa za duhovno i tjelesno zdravlje obitelji
Utorak, 12. siječnja	17.30 Po nakani (al)
Srijeda, 13. siječnja	17.30 Na čast Sv. Josipa za Domovinu (24. obljet. priznanja)
Četvrt., 14. siječnja	17.30 + Katica Puškarić i njeni roditelji
Petak, 15. siječnja	17.30 Po nakani (al)
Subota, 16. siječnja	17.30 + Nada Gerić; Ivan i Kate Božičević Matijac; Mate Grdić; Vlado Cazin i pop Mate Pavlič
17. siječnja – 2. Nkg	10 SVETIŠTE: Misa za narod i cjelodnevno klanjanje
MLADA	12 VOJNOVAC: Proslava Sv. Antuna Opata: + Nikola Poljak
NEDJELJA	15.45 SVETIŠTE: Blagoslov s Presvetim i Sv. Misa

BLAGOSLOV OBITELJI nastavljamo od 8.30 do 17 h. Molim obitelji neka pripreme: Križ, blagoslovljenu vodu, svijeću i Bibliju ili Evanđelje. Nakon molitve moguće je kraći razgovor te ispovijed starih i nemoćnih. Ručak je oko 12.30 h. Obitelji koje žele primiti svećenika na ručak, neka javi dan-dva ranije.

Ponedjeljak, 11. siječnja	Od ob. Crnković do Žlimeni.
Utorak, 12. siječnja	Kirasići, Belobrajdići, Kolići, Magdići i Cindrići.
Srijeda, 13. siječnja	Špehari, Luketići, Tomići, Pavlići i Trojvrh.
Četvrtak, 14. siječnja	Sabalj. Draga, Poljaki, Vainvrh i Vojnovac.

MLADA NEDJELJA – sve članove **Karmelske bratovštine** kao i sve **štovatelje** Gospe od Čudesa pozivam na slavlje Mlade nedjelje, 17. siječnja. Misa je u 10 sati i izlaganje Presvetog Oltarskog Sakramenta za cjelodnevno klanjanje. Blagoslov s Presvetim je u 15.45 sati te Sv. Misa. Poslije popodnevne mise pozivam sve članove Bratovštine kao i zainteresirane vjernike na nastavak susreta u Župnom domu.

DPD SV. IVAN PAVAO II. OŠTARIJE – poziva svoje članstvo na **Izbornu godišnju skupštinu** koja će se održati u subotu, 16. siječnja:

17.00 h – Krunica u Svtištu koju će predvoditi članovi DPD-a Oštarije;

17.30 h – Sv. Misa zahvalnica za priznanje Republike Hrvatske od Pape Ivana Pavla II.

19.00 h – Godišnja izborna skupština za sve članove DPD Oštarije i uzvanike u Staroj Školi.

PLASTIČNE ČEPOVE – za oboljele od leukemije i limfoma donesite u sakristiju.

POLJSKA – biskupijsko hodočašće od 18. – 22. travnja 2016. Cijena je 1.950 kn.

Svetište Gospe od Čudesa, Oštarije
Srijeda, 6. siječnja 2016.

10 sati - sveta misa i blagoslov Trokraljske vode

- nakon mise izložba radova Marija Puškarića (učenika Škole za primijenjenu umjetnost u Rijeci) u novouređenoj prostoriji oštarske plovanije namijenjenoj za župnu knjižnicu i arhiv

Izdavač: pop Antun Luketić; Župni ured Oštarije; e-mail: www.zupa-ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

10. 1. 2016. • KRŠTENJE ISUSOVO • God. VII. • br. 2 (280)

Misericordiae Vultus - Lice milosrđa (2. dio)

Bula proglašenja izvanrednog jubileja milosrđa

7. „Jer vječna je ljubav njegova.“ Taj se pripjev ponavlja nakon svakog stiha u Psalmu 136 dok priča povijest Božjeg objelodanjenja. Vrlinom milosrđa svi su događaji Starog zavjeta puni profinjenog spasiteljskog smisla. Milosrđe predočava Božju povijest s Izraelom kao povijest spasenja. Stalno ponavljajući poput psalma „jer vječna je ljubav njegova“, izgleda da probija dimenzije prostora i vremena, stavljajući sve u vječno otajstvo ljubavi. To je kao da kažemo da će ne samo kroz povijest, već u vječnosti čovjek uvijek biti pod milosrdnim Očevim pogledom. Nije slučajno da su Izraelci željeli uključiti ovaj psalam – „Zahvalne litanije“, kako se zove – u svoje najvažnije liturgijske blagdane.

Isus se, prije svoje Muke, molio koristeći taj psalam milosrđa. Matej o tome svjedoči u svom Evanđelju kada kaže da su, „kada su otpjevali himnu“ (26,30), Isus i njegovi učenici otišli na Maslinsku goru. Dok je ustanovljavao Euharistiju kao trajni spomen na sebe i svoju vazmenu žrtvu, simbolično je postavio ovaj vrhovni čin otkrivenja u svjetlu svojeg milosrđa. Unutar istog konteksta milosrđa, Isus je ušao u svoju muku i smrt, svjestan velikog otajstva ljubavi koju će upotpuniti na križu. Znajući da je sam Isus molio ovaj psalam, čini ga još važnijim za nas kršćane, izazivajući nas da u našem svakodnevnom životu preuzmemo pripjev moleći te riječi slave: „jer vječna je ljubav njegova.“

8. S našim očima upravljanim na Isusa i njegov milosrdan pogled, doživljavamo ljubav Presvetog Trojstva. Zadaća koju je Isus primio od Oca bila je otkrivanje otajstva božanske ljubavi u njenoj punini. Ivan prvi i jedini puta potvrđuje u cijelom Svetom pismu: „Bog je ljubav“ (1Iv 4,8.16). Taj je ljubav sada postala vidljiva i opipljiva u Isusovom cijelom životu. Njegova osoba nije ništa drugo doli ljubav, besplatno dana ljubav. Veze koje ostvaruje s ljudima koji mu pristupe pokazuju nešto potpuno jedinstveno i neponovljivo. Znakovi koje radi osobito pred očima grješnika, siromašnih, marginaliziranih, bolesnih i onih koji pate, su svi usmjereni tome da nas nauče milosrđu. Sve u njemu govori o milosrđu. Ništa u njemu nije lišeno suosjećanja.

Isus je, vidjevši gomilu ljudi koja ga je slijedila, shvatio da su umorni i iscrpljeni, izgubljeni i bez vođe, i osjetio je duboko suosjećanje za njih (*usp. Mt 14,14*), i s nekoliko kruhova i riba sve ih je nasitio (*usp. Mt 15,37*). Ono što je Isusa pokretalo u svim tim situacijama nije bilo ništa drugo nego milosrđe kojim je čitao srca onih koje je susretao i odgovarao na njihove najdublje potrebe. Kad je susreo Naimovu udovicu dok

je opraćala sina na pokop, osjetio je jako suosjećanje za neizmjernu patnju tugujuće majke i vratio joj je sina uskrsnuvši ga od mrtvih (*usp. Lk 7,15*). Nakon oslobađanja opsjednutog u zemlji Gerazena, Isus mu je povjerio zadaću: „ Idi kući k svojim a pripovijedaj im kako je veliku stvar na tebi učinio Gospodin i kako ti se smilovao“ (*Mk 5,19*). Poziv Mateju je također predstavljen u kontekstu milosrđa. Prolazeći uz tezgu sakupljača poreza, Isus je pažljivo pogledao u Mateja. Bio je to pogled pun milosrđa koji je oprostio grijeh tog čovjeka, grješnika i sakupljača poreza, kojeg je Isus izabrao – usprkos oklijevanju učenika – da postane jedan od dvanaestorice. Sveti Beda Časni je, komentirajući taj odlomak iz Evanđelja, napisao da je Isus pogledao na Mateja milosrdnom ljubavi i izabrao ga: miserando atque eligendo. [7] Taj me izraz toliko impresionirao da sam ga izabrao za svoj biskupski moto.

9. U poredbi posvećenoj milosrđu, Isus otkriva prirodu Boga kao Oca koji nikad ne odustaje dok nije oprostio grešku i suosjećanjem i milosrdem prešao odbijanje. Dobro su nam poznate te poredbe, točno tri: izgubljena ovca, izgubljeni novčić i otac s dva sina (*usp. Lk 15,1-32*). U tim je poredbama Bog uvijek predstavljen pun radosti, osobito kada oprašta. U njima nalazimo srž Evanđelja i naše vjere, jer je milosrđe predstavljeno kao sila koja sve prevladava, ispunjava srce ljubavlju i donosi utjehu kroz oprost. Iz druge poredbe možemo izvući važno učenje za naše kršćanske živote. U odgovoru na Petrovo pitanje o tome koliko je puta potrebno oprostiti, Isus kaže: „Kažem ti, ne do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam.“ Zatim nastavlja pričati poredbu o „nemilosrdnom dužniku“ koji, pozvan od gospodara da vrati veliku količinu novaca, ga moli na koljenima za milosrđe. Gospodar mu oprašta dug. Ali se on sastaje s prijateljem slugom koji mu duguje nekoliko denara i koji njega moli za milosrđe, ali prvi sluga odbija njegov zahtjev i baca ga u tamnicu. Kada gospodar čuje za slučaj, razljuti se i, pozivajući prvog slugu natrag kod sebe, kaže, „Nisi li se i ti trebao smilovati svojem drugu, kako sam se ja smilovao tebi?“ (*Mt 18,33*). Isus zaključuje, „Tako će i moj nebeski Otac postupati s vama ako svaki od vas ne oprost od srca svojem bratu“ (*Mt 18,35*).

Ova poredba sadrži mudro učenje za sve nas. Isus potvrđuje da milosrđe nije samo djelovanje Oca, postaje mjerilo za potvrđivanje tko su uistinu njegova djeca. Ukratko, pozvani smo pokazati milosrđe jer je milosrđe prvo bilo pokazano nama. Opraštanje uvreda postaje najjasniji izraz milosrdne ljubavi, a za nas kršćane to je imperativ iz kojeg se ne možemo isključiti. Koliko povremeno izgleda teško oprostiti! A onda opet, oprost je instrument koji nam je stavljen u naše krhke ruke kako bi zadobili spokoj srca. Osloboditi se ljutnje, bijesa, nasilnosti i osvete su potrebni uvjeti radosnog života. Obratimo onda pozornost na Apostolovo uvjeravanje: „Sunce neka ne zađe nad vašom srdžbom!“ (*Ef 4,26*). Iznad svega, slušajmo riječi Isusa koji je milosrđe postavio kao ideal života i kriterij za vjerodostojnost naše vjere: Blaženi milosrdni! Oni će postići milosrđe.“ (*Mt 5,7*): blaženstvo prema kojem bismo posebno trebali težiti ove Svete godine. Kako možemo vidjeti u Svetom pismu, milosrđe je ključna riječ koja označava Božje djelovanje prema nama. Ne ograničava se tek na potvrđivanje svoje ljubavi, već ju čini vidljivom i opipljivom. Nakon svega, ljubav nikada ne može biti samo apstrakcija. Samom svojom prirodom, pokazuje nešto čvrsto: namjere, stavove i ponašanja koja se pokazuju u svakodnevnom životu. Božje milosrđe je njegova ljubljena briga za svakog

od nas. Osjeća se odgovornim; to jest, želi našu dobrobit i želi nas vidjeti sretno, pune radosti i mirne. To je također put kojim milosrdna ljubav kršćana mora putovati. Kako ljubi Otac, tako i njegova djeca. Kako je on milosrdan, tako smo i mi pozvani biti milosrdni jedni prema drugima.

10. Milosrđe je sam temelj crkvenog života. Sva bi njezina pastoralna aktivnost trebala biti okupljena nježnošću koju predstavlja vjernicima; ničemu u njezinim propovijedima ili svjedočanstvima prema svijetu ne smije nedostajati milosrđa. Sama vjerodostojnost Crkve se očituje u tome kako pokazuje milosrdnu i suosjećajnu ljubav. Crkva „ima beskrajnu želju iskazivati milosrđe.“ [8] Možda smo odavno zaboravili kako pokazati i živjeti put milosrđa. S jedne strane iskušenje da se usmjerimo isključivo na pravdu nam je uzrokovalo da zaboravimo da je to tek prvi, iako potreban i nezamjenjiv korak. Ali Crkva treba ići dalje od toga i težiti prema višem i važnijem cilju. Tužno je za reći, ali s druge strane moramo priznati da je provođenje milosrđa u slabljenju i široj kulturi. U nekim slučajevima izgleda da su riječi ispale iz uporabe. Međutim, bez svjedočenja milosrđa život postaje besplodan i sterilan, kao da je povučen u jalovu pustinju. Došlo je vrijeme da Crkva ponovo preuzme radosan poziv na milosrđe. Vrijeme je za povratak temeljima i podnošenje slabosti i borbi naše braće i sestara. Milosrđe je snaga koja nas probuđuje u nov život i u nama uspostavlja hrabrost da s nadom gledamo u budućnost.

11. Ne zaboravimo veliko učenje koje nam je dao sveti Ivan Pavao II u svojoj drugoj Enciklici, *Dives in Misericordia*, koja je u to vrijeme došla neočekivano, njezina je tema mnoge iznenadila. U njoj su dva odlomka na koja bih vam htio uputiti na pozornost. U prvom je sveti Ivan Pavao II naglasio činjenicu da smo zaboravili temu milosrđa u današnjem kulturnom miljeu: „Današnji mentalitet možda više nego kod ljudi iz prošlosti, djeluje suprotstavljen Bogu milosrđa, te u stvari nastoji samu ideju milosrđa isključiti iz života i otkloniti iz ljudskog srca. Čini se da riječ i koncept 'milosrđa' stvara nelagodu u čovjeku koji je, zahvaljujući ogromnom razvoju znanosti i tehnologije, nikad prije viđenom u povijesti, postao gospodarom zemlje te ju podčinio i njome dominira (*usp. Post 1,28*). Ovo vladanje nad zemljom, ponekad shvaćeno jednostrano i na površan način, kao da nema mjesta za milosrđe ... I to je zašto se, u današnjoj situaciji Crkve i svijeta, mnogi pojedinci i grupe vođeni živim smislom vjere okreću, rekao bih gotovo spontano, Božjem milosrđu.“ [9]

Nadalje, sveti Ivan Pavao II je zagovarao žurniju objavu i svjedočanstvo o milosrđu u suvremenom svijetu: „To diktira ljubav prema čovjeku, prema svemu što je ljudsko i što je, prema intuiciji mnogih naših suvremenika, ugroženo neizmjernom opasnošću. Kristovo otajstvo ... me obvezuje da objavljujem milosrđe kao Božju milosrdnu ljubav, otkrivenu u istom Kristovom otajstvu. Na sličan me način obvezuje da imam utočište u tom milosrđu i da molim za nju u ovoj teškoj, kritičnoj fazi povijesti Crkve i svijeta.“ [10] Ovo je učenje značajnije nego ikad i zaslužuje da ga ponovno razmotrimo u ovoj Svetoj godini. Poslušajmo još jednom njegove riječi: „Crkva živi autentičan život kada ispovijeda i objavljuje milosrđe – najljepšu značajku Stvoritelja i Otkupitelja – i kada ljude dovodi blizu izvora Spasiteljevog milosrđa, kojeg je ona povjerenik i širitelj.“ [11]